

[Undervisningsministeren.]

foreningernes Side rejst i hvert Fald 2—3. Spørgsmaal, som jeg ikke mener man bør imødekomme. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af at tage ind i dette Forslag Spørgsmaalet om Husholdningsuddannelsen. Det Spørgsmaal skal ikke løses isoleret for Landbruget, men samlet for hele Befolkningen, og det vilde være urimeligt paa et Tidspunkt, hvor jeg mener der desværre ikke er Mulighed for at tage Husholdningsuddannelsesspørgsmaalet op, at ville gøre Forsøg paa at faa det ind i en Lov, der kun omhandler den lille Del af Befolkningen, som der her kan blive Tale om.

Jeg kan heller ikke anse det for rigtigt, at vi fraviger det, der var Enighed om, da Loven sidst blev vedtaget i 1938: en større Støtte til Dagskoler end til Aftenskoler. Jeg tror, det vilde være uheldigt, hvis man fraveg denne Bestemmelse. Og dette med Elevtallet er jo nærmest et rent økonomisk Spørgsmaal. Naar den ærede konservative Ordfører fremdrog Ønskeligheden af, at man kunde faa Tilskud med et lavere Elevtal, maa jeg henvise til, at denne Lov maa ses i Relation til Aftenskoleloven. Naar man har et Elevtal paa under 20, vil den Timebetaling, som der bliver Tale om at yde, ikke være anderledes efter denne Lov end efter Aftenskoleloven. Man har efter Aftenskoleloven ikke ment i Almindelighed at kunne have de store Hold, som man er i Stand til at undervise ved landbrugsfaglig Undervisning, og da der til denne Undervisning ofte kræves Lærere hentet udefra, idet man meget ofte ikke kan benytte de lokale Lærerkræfter, var det nødvendigt at have Mulighed for en betydelig højere Timebetaling for at skaffe duelige Lærerkræfter, og det var bl. a. gjort muligt ved at have et højere Elevtal.

Jeg er enig med den ærede konservative Ordfører i, at man bør fremme Muligheden for at faa Forbindelse med de unge i Landkommunerne ogsaa gennem Aftenskoleundervisningen. Men det ærede Medlem fremsatte nogle meget pessimistiske Udtalelser om Aftenskoleundervisningen, som der ikke var Grund til at fremkomme med. Aftenskoleundervisningen gaar særdeles tilfredsstillende Landet over. Det kan være forskelligt i de forskellige Sogne fra Tid til anden, men taget som Helhed er Tilslutningen til Aftenskolerne særdeles tilfredsstillende. Jeg mener ingenlunde, at man gennem Loven her skal afskære Aftenskolerne fra at tage ogsaa Landbrugsfag op. Hvis man anser det for ønskeligt at have

baade Landbrugsfag og elementære Skolefag, som man har Adgang til i Aftenskolen, saa kan man tage det op under Aftenskolelovens Vilkaar. Men vil man have en særlig landbrugsfaglig Undervisning, mener jeg, den bør være bundet til Landbrugsfag og ikke være en Kombination af Landbrugsundervisning og Aftenskoleundervisning. Det lave Elevantal, Aftenskoleundervisningen forudsætter, giver Mulighed for at tage ogsaa Landbrugsfag op, men de store Hold, som er Forudsætningen for, at den foreliggende Lov har Interesse, udelukker den Undervisning i de elementære Ting, som det ærede Medlem har fremsat Ønske om blev taget op. Det forhindrer ikke, at man kan tage visse Fag op i den landbrugsfaglige Undervisning; naar man deler de store Hold i mindre, kunde det rent sagligt lade sig gennemføre, men jeg tror alligevel, vi skal lægge Vægt paa, at den landbrugsfaglige Undervisning knytter sig til det landbrugsfaglige som det væsentlige, og at vi skal søge den øvrige Undervisning fremmet gennem Aftenskolelovgivningen.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det vilde være meget ønskeligt, at man overalt ude i Kommunerne, baade i Byerne og paa Landet, lagde Vægt paa at udnytte de Muligheder, som Aftenskoleloven giver for at skaffe Interesse hos Ungdommen for en yderligere Dygtiggørelse. Jeg tillægger den landbrugsfaglige Undervisning stor Værdi. Ikke i det strengt teoretisk faglige, for hvor meget der kan opnaas med de forholdsvis faa Timer, her er Tale om, er ikke let at sige, men Undervisningen har sin Værdi derigennem, at den kan vække Interessen hos de unge for at lære noget mere. De kan, paa samme Tid som de deltager i det praktiske Arbejde i Bedriften, have Adgang til at deltage i teoretisk Undervisning, hvad der kan give dem mere Interesse for det daglige Arbejde. Denne Undervisning med det ringe Timetal skal ikke være Erstatning for Landbrugsskoler, det siger sig selv, det kan der aldeles ikke blive Tale om, men den skal bidrage til at vække Interessen for at lære noget mere.

Det tror jeg Skolen har gjort i betydelig Udstrækning, og derfor anser jeg det for ønskeligt, at den kan fortsætte. Jeg vil haabe, at Rigsdagen hurtigt kan blive enig om de Ændringer, som jeg anser for nødvendige. Jeg er villig til i et Udvalg at drøfte disse Ting, saa at vi kan fortsætte med denne Lovgivning, som jeg maa anse for at være af stor Betydning for Ungdommen, der arbejder ved Landbruget.